

KECSKEMÉTI LAPOK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KATONA J.-ÚTCA, 35. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 186. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:
4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árleengedés adatik.
Bélyegdíj minden bejuttatásért 30 kr.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatásán minden hónap elején lehet.

Előfizetési fölhívás.

Lapunk a folyó évvel a tizenharmadik évfolyamot fejezi be s így egyike a legrégibb vidéki lapoknak.

Ez a hosszú pályafutás leginkább igazolja, hogy jogosult volt a multban és jogosult lesz a jövőben, annál is inkább, mert a szerkesztőség mindent elkövetett arra, hogy egy pártatlan s kizárólag helyi érdekekkel foglalkozó élénk és változatos tartalmú lap nyújtassék az olvasó közönségnek.

Lapunk a lefolyt legközelebbi félév minden számában közölt egy-két cikket a város ügyeiről, pontos és kimerítő tudósításokat hozott időnként a közgyűlés és a közigazgatási bizottság üléseiről, a javadalmi és pénzügyi bizottságok működéséről.

Behatóan tárgyalta az iskolaügyet szakcikkekben, hozott közleményeket a felolvasó-társaság, a tanári-kör, a kecskeméti községi tanítók, a dunamelléki ref. egyházkerületi tanári gyámegyesületről. Figyelemmel kísérte az iparegyesület, a kecskeméti kereskedő ifjak, a kecskeméti ipar-estület, olvasókör, gazdakör, gazdasági egyesület, Rongyos-Egylet és nőegylet működését.

Hozott közleményeket az egyházi ügyekről, a helybeli részvény-társulatokról, az állami szőlőtelepről, szóval mindenről, a mi Kecskeméti városában kulturális vagy materialis tényezőképen szerepel.

Különös gondot fordított a társasági közleményekre s a mióta az új szerkesztőség vezeti a lap ügyeit, e rovatot oda emelte, a mely pártatlanul áll a vidéki hírlapirodalomban: minden társasági közleményünk kivétel nélkül helyi érdekű és alkalmi volt.

Hozott adatokat Kecskemét város történetéhez, a „közgyűlési jelesmondások“, „közgyűlési apróságok“ s a krónikás kecskeméti adomákban pedig mulattató apróságokat közölt.

A személyeskedéstől távol tartotta magát és soha semmi körülmények között nem támadott meg egyesekeket.

És ez lehetővé vált kitűnő munkatársaink közreműködésével.

Lapunkba a legközelebb lefolyt félév alatt irtak:

Dr. Beliczay Jónás, Cserekyei Károly, Fekete József (Budapest), Fördös Dezső, Györffy Balázs, Gótsch József, Hornyik József, Dr. Horváth Mihály, Hanusz István, Dr. Horváth Ádám, Habina János, Katona Zsigmond, Dr. Kecskeméti Lajos, Kada Elek (Budapest), Páthy Károly, Pintér Kálmán, Sohlya Antal (Csongrád), Dr. Szeless József, Szakács István, Zsigmond József, Csulyok Béla, Gobóczy Károly stb.

A jövőben is hűk maradunk azon irányhoz, melyet eddig követünk.

Kiváló gondot fordítunk a város ügyeire, az egyesületek, társulatok és intézetekre.

Politikával, melyet nem tartunk egy vidéki helyi érdekű hetilap keretébe beilleszhetőnek, nem foglalkozunk.

A tárczát ezentúl is Calamus, Camedrio, Josip és Pick-Bube szívesen olvasott közleményeikkel látják el, kikhez még a helyi írók egy egész sora társul.

A jövő 1886-ik évben lapunk megnagyobbodott alakban fog megjelenni.

A lap ára ugyanaz marad, a mi volt eddig:

Egész évre 5 frt.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Mutatványszámokkal szívesen szolgál a szerkesztőség.

Az előfizetés bármely héten megkezdhető.

Kecskemét, 1885. November hó.

A „Kecskeméti Lapok“ szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Kecskemét, Nov. 5-én 1885.

A város pénzügyei legközelebb teljesebben hozhatunk.

Az évről-évre felmerülő kiadások fenakadás nélkül fedezhetőkké válnak. sőt miután a város jövedelmeinek gondos szaporítása s mindig újabb és újabb jövedelmi források nyitása van kilátásba helyezve: városunk lakossága mindezekben meggyőződhetik arról, hogy a jövő fejlődés alapfeltételeinek teljes mértékben birtokában vagyunk. Mert minden előrelvő törekvésnek minden a jövő fejlődés érdekében kifejtendő tevékenységnek talpköve a rendezett pénzügyi állapot.

És hogy az megvan, azon nem kételkedhetik senki sem.

Költségvetésünk nemcsak szigorúan reális volt a legutóbbi években, hanem a városi származások feleslegét konstatálták.

Ez a legkedvezőbb helyzet, a miből azonban könnyűvérvéséggel nem azt a következtetést kell levonni, hogy miután a városnak fölös jövedelme van, hát most már a város vonja szűkebb körre a lakosság irányában való követeléseit a községi pótdadóban.

Nem, mert minden gondolkodó fő, a ki a fejlődés és előrehaladás barátja, tudja vagy tudnia kellene, hogy mennyi ezer és ezer teendő vár legközelebb a városra.

Maga a város pénzügyeinek rendezését a községi pótdadó behozatala tette lehetővé. Ez szolgáltatja azon nedűket a városi pénztár részére, mely a szükségletek fenakadás nélküli kielégítését lehetővé tette, ehhez járultak a legközelebbi multban kedvező gazdasági viszonyok, melyek a város földjeiből folyó jövedelmét jól felszaporították. A javadalmak házi kezelésbe történt bevonása pedig a városi pénztárra nézve kedvező hatást gyakorolt.

De a szárszámadások által feltüntetett fölösleget más körülmény is idézte elő, mint okozatot.

Ez az volt, hogy a költségvetésben praeliminált összegek sem azok a címeken, a melyeken költségvetésünkben beillesztettek, sem egyebekben fel nem használtattak.

Megtakarítások eszközlése, ha azok az igazi érdekek veszélyeztetése nélkül foganatba vehetők, a városi közegek dícséretes eljárása javára számolhatók fel.

Hanem jövőre költségvetésünkbe nagyobb mérvű szakszerűséggel óhajtuk praeliminálni a költségeket, mert az előirányzatba helyezett összegek fel nem használását a költségvetés szakszerűségi hiányának tulajdonítjuk.

Nem tartjuk ugyanis helyesnek a magunk részéről, hogy bizonyos címeken annyi, vagy az úgy feltételezett fejlesztése szándokában valamilyen több irányoztassék elő, mint volt a multban, nem tartjuk helyesnek, hogy több ezekre nem új építkezések foganatosíttatnak időközben, a költségvetés keretén kívül, melynek időközleg kell fedezetet keresni!

A városnál határozott terveknek lenni az iránt, hogy mi fog előbbé vétetni, legközelebb számolni kell a tervek realizálásának költségeivel és ennek megfelelőleg kell elkészíteni a pénzügyi keretet a költségvetésben.

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

Nincsen Kata!

— Míndszentheti Humoreszk. —

A „Kecskeméti Lapok“ mult heti tárczájában valami Calamus nevé, elegikus hangulatú, költői képzelmű, egyszerű ideális világban élő (s minden valóságosság szerint még fiatal) úri ember oly elragadóan merengett a falevelek hullása, a természet hervadása s az emberi sors fölött, hogy még az én zord kedélyemben is ismeretlen érzelmeket kelteve s egyenes irányú itéletemet félrevezetve csaknem elhittette velem: hogy azok a lehulló sárga levelek csakugyan gyász-lapocskák, melyek a természet halálát hirdetik. Pedig nagyon csalódott az én Calamusom, (ne a pennátom tessék érteni) mert az ő elvezetésének jogososságát semmi sem tudja igazolni, (ezt különben meg sem is kísérlette) hanem én igenis tudok egy nótát, a mely nyíltan megmondja, hogy mi az a hulló falevél... igenis, aszongya, hogy

„Egy levélre volt rá írva,
Rózsámtól az izenet:
Isten hozzád édes,
Isten hozzád kedves,
Együtt élünk nem lehet.“

Tehát azok a hulló levelek nem egyebek: mint a szakácsnék, szobalányok, szolgálók és dajkák fel- és lemondó leveleik, melyekkel tölünk búcsút vesznek. Igenis. Minden levélre, mely úton útfélen lábadd elé gördül, csak az van czirombázva, csak azt juttatja eszedbe: hogy nincsen Kata! Ezt zúgják füleinkbe korommal püderezett nejeink,

ezt jajaikták ölbe kívánczkozó mosdatlan porontyaink, ezt nyikorogja sáros bőrezipőnk, ezt sáhajta az istállóban esendesen merengő Pista kocsis: nincsen Kata! Nem is hiszem, hogy Gyulai nem a míndszenteti napokban irta azt a költeményét, a melyben ez van: „Nincs, nincs, nincs... egy volt, csak egy, egyedenygi“

A „nincs“-ről eszembe jut a kincs, erről a jó rim, erről meg Bogoss bátyám. Tudom, hogy elmondja most vigasztalásul sok megzomorodott háziasszonyok versekben: „A legutóbb háznál a míndszenteti napok miatt eselőd [most nincsen, úgy tartunk heti szolgálókat szörnyű drága kincsen.“

Mindezekből világos, hogy Calamusnak ily tekintélyes érvekkel nem támogatott állítását én halomra döntöttem s bizonyosan az én elnevezésem fogadtatik el helyesnek.

Azonban a magam igazolása miatt vissza kell térnem az idézett népdalhoz, hogy a félreértetést kikerüljem. Nekem ugyanis az a népdal nem az idézett módon jut eszembe, hanem így:

Egy levélre volt ráírva
Dajkámtól az izenet:
Isten önnel gazdám,
S kedves gazdasszonyom,
Ott maradnom nem lehet!

— De hát miért nem maradsz meg? — kérdi távozni készülő eselődjét Mihály úr. — Hát csak azért — kerepeli Kata — mert a multkor is, mikor a ringispingibe elmentem és egy kicsit elmaradtam, hát a tejesasszonyom nagyon megpiszkolt, az Eisensteinerék Pizsije pedig akárhányszor hajnalig is kimaradt, még sem szóltak neki sem a

nagyságos úr, sem a nagyságos asszony semmit, sőt a Weiszfaberné tekintetes asszony még akkor sem szólt a Panninak, mikor hajnalban a bálból egy Mollináry-káplár kísérte haza — hát én is nagyob b helyre szegődök.

Mihály úr — tudván, hogy Kecskeméten már ő is csak valami, sőt nagyságosokat négy-öt házon kívül nem is tud — elképded Kata mondakáján s kíváncsi lesz a nagyságos Eisensteiner-házra.

— Hát aztán ki az a nagyságos Eisensteiner és tekintetes Weiszfaberné? — kérdi kíváncsian Mihály úr.

— Hiszen tetszik azt ismerni a tejesúrnak — szól egész komolysággal Kata — a nagyságos Eisensteiner úr az a kereskedő, a ki azt a sok bűzűt szokta vásárolni; a Weiszfaberné tekintetes asszony pedig ide jár fésülni a tejesasszonyomat.

Tableaux!
Denique elmentek, nincsen Kata!
Érdekes bepillantani most az egyes családokhoz. Minő telfordulás! A házi kisasszonyt nem leljük sehol; mert ha esetleg a házhöz megysz és kérdezed, azt a választ kapod: hogy nincsen itthon — ha pedig az utcán jársz, nem találod egy árva hajadont sem. Otthon vannak ők, az asszonynepek mind, csak hogy nem salonképes állapotban. Egész nap sincsenek felöltözökdöve. (már t. i. salonképes módon) hanem éppen nem igazó ponygólában csinálják azt, a mihez nem értenek. Az egyik tüzet akar gyújtani a hideg vaskályhában, de daczára annak, hogy már lónaljig kormos s szemei a füsttől kidagadtak, még sem képes boldogulni. A mama a konyha aspartharjén tesz kísérleteket és szidja a kéményesprót, hogy lyuka a sok koromtól

nem szelel. Az ifjú az iskolába siet és sáros cipőjét a kályhapucoló kefével fényesíti, melynek csodálatos holdvilágszerű fényén eléggé bámulni nem tud. Az öreg tejesúr a disznóknak kukoricázt szelel, nagy bajjal kipucolt ruháját tönkreteszi s mindezeknek daczára a szoba hideg, a reggeli nincs készen, minden szoba fenekestől van fölféll... a kutya mindig ugat, mintha csak vesztét érezné, a pulykák „pi-pi-blá-blá“-znak, a kakas kukorikul folyvást, a libák gúgognak, a tehén bög... Uram, ments meg minket a míndszent hetétől!

Mig a családos házaknál ilyen retentő állapot uralkodik, addig a Katák az ő falukban azt a szerepet játszik, a mit az itthon hagyott asszonyaik játszottak. Egyszóval szerepet cseréltek. Most ők mulatnak, ezek meg dolgoznak.

Magukra szedték legezifrább ruháikat, elmentek délfelől a templomba s templom után megnézték a kaszinó bejáratánál, hogy ki van-e függeszte a meghívó:

„Ezen helyiségben
Ha eső nem léssen
Ma bál léssen
Ha léssen
Nem léssen!!!“

A templomban tán egyedül csak azért imdtkoztak, hogy pusztítsa el az Isten azokat a csf fellegeket.

No de aztán van is ám bál, a minőt még nem látott a világ!

A faluban otthon maradt leányok úgy lenézik a nagy városból hazakerült hölgyek, mint a Mollináry-bakák a rongyos

Persze ez azon mód szerint, hogy a költségvetés tervezetét a főkönyvelő s hivatala állítja össze s ez nagyjában jól-rosszul keresztül megy a pénzügyi bizottság hiányos tárgyalásán s a tanács tisztító szűrőjén — aligha eszközölhető; mindegyik osztálynak a közgazgatásban legyen meg a saját terve, saját költségvetése, csak így válhatik az szakszerűvé s olyanná, mely a költségek nemcsak célravezető tervezését, hanem felhasználását is lehetővé teszi. Az 1886-ik évre vonatkozó költségvetés a hét folyamán letárgyalott, erre vonatkozólag észrevételeinket meg fogjuk tenni legközelebb.

KÖZÜGY.

Közügyülés.

— 1885. okt. 30-án. —

Elnöklő főispán a gyűlést megnyitván, Lestár Péter polgármester a tárgyszorot tárgyalása előtt bejelenti, hogy Hornyik János, Kecskemét város volt érdemes tiszt. főjegyzője, elhunyt, s indítványozza, hogy a törvényhatóság részvénytulajkosaita jegyzőkönyvébe iktassék. Bejelenti továbbá Papp Mihály bizottsági tag elhunytát.

Úgyancsak jelentést tesz arról, hogy az 1883-ik évi zárszámadás elkészült, az 1884-ik évi pedig készülében van, továbbá arról, hogy a cselédnyilvántartási hivatal berendezett és hogy azon cselédok számára, kik szolgáltatásokat vegett vidékről jönnek városunkba, a kapitányságnál egy lakás van berendezve.

Keresztes János főjegyző polgármester indítványát azzal kívánja pótolni, hogy Hornyik János által írt „Kecskemét város történetének befejezésére Horváth Döme kuriai tanácselnök kértetésére fel, s e célból Horváth Döméhez megkeresésvény intézessék.

Az indítvány elfogadtatott. Lestár Péter polgármester indítványára Tisza Kálmán miniszterelnökhöz 10 éves jubileuma alkalmából üdvözölő felirat intézése határozatott el, melynek átnyújtásával egy öt tagú küldöttség bízott meg.

Polgármester jelentése 1885. évi augusztus és szeptember hórl. Tudomásul vétetik. Olvasztatták a m. kir. belügyminiszterium rendelete, melyben Csütösi János monostori lakosnak a város községi kötelekbe való felvételét elrendeli.

Olvasztatták a miniszterium leirata, mely szerint a gazdasági népiszkola átvételére vonatkozó tárgyalások megindítására egy minisztertanács bízott meg.

Hajdúmegyeinek körlevele, mely a törvényhatóságok által közzétett köztérülési ügyekről blyegmentességről szól, azzal vétetett tudomásul, hogy a város országgyűlési képviselői ezen ügynek tárgyalása alkalmával az ügy pártolására figyelmenntessenek. Borsodmegyei körlevele a közművelődési ezélokra szolgáló 1%-os pótdadó kivételéről tudomásul vétetett.

Polgármester jelenti, hogy az almérnöki

állásra pályázó nem jelentkezett s indítványozza két segédmérnök a-kalmazását 600—600 frt díjazással.

Bellák főmérnök utal a mérnöki osztálynál felhalmozódott restanáriakra, melynek feldolgozása jelentékeny munkaerő szükségeltetik, de nem hiszi, hogy 600 frtért alkalmas egyén megnyerhető legyen. Egyelőre csak egy egyén felvételét tartja czél szerűnek, mivel télen nincsenek nagymérvű külső munkálatok; tavaszal aztán felfogadható volna még egy segédmérnök.

Polgármester erre indítványozza, hogy alkalmazassék egy egyén 700 frt fizetéssel; az indítvány elfogadtatott.

A realizálási munkálatok augusztus és szeptember havi eredménye tudomásul vétetett.

Az igazgató zárjelentése a közügyi népiszkoláról (az 1884/5-ik tanévben) tudomásul vétetett.

Az államilag segélyezett polg. és elemi leányiskola betervezett költségelőirányzata az 1885/6-ik tanévre elfogadtatott.

Az ipariszkolai bizottság Bagi Lajos, Fényfi Antal, Hacker L. és Gyeness Sándor tagokkal kiegészített.

Polgármester indítványozza, hogy a zálogház forgó tőkájével 100,000 frt utalványoztassék. Az összeg megszavazása azonban, nem lévén elegendő számmal a bizottsági tagok, nem történetet meg.

Dr. Tassy Pál indítványára ezen sürgős ügy elintézésé végett november 8-ra egy rendkívüli közgyűlés összehívása határozatott el.

Keresztes János főjegyző felolvassa a házali kereskedés korlátozására vonatkozó szabályrendelet tervezetét; elfogadtatott.

Lőw Ernőnek a városi kórház és szegényház élelmészére tett ajánlata elfogadtatott.

A városi tanács ajánlata folytán a világítás és az előfogatok házi kezelésébe történő vonása elhatározatott. Az előfogatok ügyeletere egy bizottság küldetett ki.

A honvédlövasság gyakorló terület szánt nyomási föld haszonbérbe történt adása jóváhagyatott.

Tudomásul vétetett a helybeli réform. főgymnasium igazgatóságának jelentése, mely szerint a város által alapított „Széchenyi” pályadíjat az 1884/5. tanévben Pátkay Imre VIII. osztálybeli tanuló nyerte el.

A budapesti szegény-beteg gyermek-egyesület támogatására 50 frt szavazatott meg.

A sz. Ferenczrendi szerzet által vételle felajánlott ballószági erdőföld magvételé elhatározatott.

Gyapjas István házának kisajátítására 777 frt megszavazatott.

Görög Józsefnek kérvénye az alsó-nyomási 59. r. sz. földbérleti szerződés megszüntetése iránt; tekintetbe véve férje elmebetegségét, a bérletlőt felmentették.

Csorba Menyhért kérvénye a gazdasági iskola földjéről egy bekás lapos megvétele iránt visszautasítottatott, hogy a felkért föld nem adható át egészen, de a megyéki helyes szabályozása és kiegyenestése érdekében tegye magát Csorba Menyhért érintkezésébe.

Néhai Ági László ellen megindítottan rendelt kárterítés per az elhunyt özvegye kérelmére, a fentorogó méltányossági okok következtében megszüntetett.

Ángyal Matild fellebbezése a korasmáját beszüntető tanács határozat ellen elutasítottatott.

Predics Jánosné segély iránti kérvényének hely nem adott.

Dr. Tassy Pál tekintettel arra, hogy Hornyik János volt városi tiszt. főjegyző nemcsak egy felszámoló szolgált hűen és önzetlenül a város, de történeti bűvárdokdásai s „Kecskemét város történetének” megírásával úgy Kecskemét városának, mint a tudományának is jeles szolgálatot tett, pótlólag indítványozza, hogy arcképe lefestésével a közgyűlés rendelje el, mely aztán a közgyűlési teremben függesztessék ki. Helyesléleg fogadtatott.

Schweiger Mária kőzmunka hátrálka fejében kirott bírság elengedtetett.

Tasi József kérvénye elhalt neje Salánki Mária felső-pusztaszeri szállásnő 3 havi fizetésének kegydíj ezimén való kiadására iránt elutasítottatott.

Ezzel a közgyűlés d. u. 4 1/2 órákor véget ért.

Az 1886-ik évi költségvetés a pénzügyi bizottság előtt.

A pénzügyi bizottság f. hó 3-án kezdette meg az 1886-ik évi költségvetési előirányzat tárgyalását. A pénzügyi bizottság tárgyalásán kevés bizottsági tag jelent meg. Már a tárgyalás megkezdése alkalmával egy szokatlan incidens adta elő magát.

Az 1884-ik évre vonatkozó zárszámadások nem fekvődvén a bizottság előtt, a bizottság néhány tagja a tárgyalások elnapolását sürgette azon indokból, mivel egy 400,000 frtos költségvetésnek a tárgyalása helyesen nem ehető az előző ékre vonatkozó zárszámadási eredmények ismerete nélkül. Hosszabb vita fejlődött ki; a bizottsági tagok többsége azonban tekintettel arra, hogy hiba volna, ha a költségvetés törvényterelemben való elkészítése a jövő évre maradna, de meg az 1884-ik évre vonatkozó pénzügyi eredmények a költségvetés minden czime és tételére vonatkozólag ismereteseke levén, ez elegendő tájékozásul a költségvetés megállapítására. Erre a kisebbség elhagyta a tanácskozást, miután már megelőzőleg az iskolai költségvetés tervezetét letárgyalta.

A költségvetés bevételei részre kevés különbséget tüntet fel az 1885-ik évre megállapított költségvetéssel szemben.

A bevétel 465 ezer néhány száz frttal állapítottatott meg.

A kiadási rész első eziménél (a tisztviselők fizetése) egy régibb közgyűlési határozat értelmében egyes alant tisztviselők fizetésének emelése tervezetett, mit a pénzügyi bizottság a költségvetésbe felvévén, a rendes kiadások első tételezása 50,300 frttal állapítottatott meg s így emeltetett.

Szélesebb körű megbeszélés tárgyát képezte a színházi subventió és a zene fejlesztésére szánt kiadások; az előbb említett ezára a város eddigelé 800 frtot adott. Ezt a bizottság több tagja nem tartja elegendőnek. A legközelebbi mult évét bizonyosodott tettek róla, hogy Kecskeméten tisztességes erőkkel ellátott színház építhető meg nem élhet, azért a subventiót 2000 frtra felelni indítványozták, mi azonban nem fogadtatott el. A zene fejlesztésére érdekében 500 frtot adott segéllyel a legközelebbi évben a város Szabados Géza zenedanetárnak. Ez is meghagyatott jövőre, csak hogy a bizottság felhívja a közgyűlés

figyelmét ennek az ügynek az egészséges s az igényeknek megfelelő szabályozására.

A város világitásánál az erre a közelmúltban előirányzott összeget 50%-al felelni javaslata a bizottság. A világitás házi kezelésbe való vonását elrendelte már a közgyűlés, de javulás csak akkor várható, ha erre a város többet áldoz.

A város szabályozására fordítandó kiadások 8000 frtra lettek tervezve, hangsúlyozva lett ugyanez alkalommal, hogy ez ezerszeresen csak úgy használhatók fel, ha előzetes jól átgondolt terv bírtokában van a város.

A költségvetés végeredményében a következő számokat tüntet fel.

Kiadás: 465,596 frt 30 kr.

Bevétel: 431,330 frt 51 kr.

Hiány: 34,265 frt 79 kr.

A bizottság a hiány fedezetéről még egyelőre nem gondoskodott. 10% pótdából azonban bejön körülbelül 22,000 frt, a még így fentmaradó 12,265 frt 79 kr. hiány pedig valószínűleg fedezetet fog nyerni a mult évek fűlölségéből s így a pótdadó aligha fog emelkedni.

Egyleti és társadalmi élet. Intézetek.

A kecskeméti vidéki gazdasági Egyesület választmányának legutóbb tartott ülésében lényegesebb határozatok hoztak. Az egyesület negyedik négy évre történt megalakulásának ideje, vagyis működésének 16-ik éve ez év végével lejárandó lévén, annak újabb négy évre történő megalakulása iránt szükséges lépések foganatba vételle kimondatott, azok eszközölésére az elnökség utasítottatott.

Mintegy egyleti jegyző jelentése szerént szőlőművelésre használható elhasznált táviradó-szondyert minden évben csak január hó első napjáig lehet a m. kir. közelek. miniszteriumhoz kérelmezőleg fordulni, anélkül hogy az ez irányban érdeklődő egyleti tagok figyelme akként határozatott felhívni, miszerint az általuk szükséges drótmennyiséget alólított egyleti jegyzőnél folyó évi december hó 15-éig jelentessék meg. Vidéki tagok a bejelentési postai úton eszközölhetik.

Tájékozásul megjegyeztetik, hogy a szőlőműveléshez alkalmas 3 milliméteres átmérű drót méterházakra 10, — a vastagabb, mely korlátul alkalmazható, méterházanként 9 frttal számítható a csekély szállítási költségek nélkül.

Elnök úr azon jelentése, melynélfogva több egyleti tag kívánalma folytán a m. kir. földmiv. miniszteriumhoz általa az állami erdőkből nagyobb mennyiségű vadalma és vadkörte-magvaknak ide költségükön leendő szállításiáról kérelmező felirat intéztetett elnökileg, — jóváhagyó tudomásul vétetett.

Ezen kérelem ezáltal a fatenyésztésnek e vidéken nagyobb mérvű elterjesztésé akként, hogy a magán faiskolával rendelkező tenyésztők ez utón csiraképes jó maghoz jutván, biztos sikerhez jussanak.

Hasonlóképp azon elnöki jelentés is, melynélfogva előbbihez hasonló alapon, általa a szegszárdi m. kir. Selyemtenyésztési Felügyelőséghez az iránt intéztetett megkeresésvény, miszerint — a napilapokban közzétett hírdetés folytán — ide, az egyleti tagok között kiosztandó valamely mennyiségű szedermag

szibit. Ezek el is dalolták, mikor Boszníába viték őket, hogy:

„Maradt itthon kettő-három nyomorult, Rátok lányok még az ég is beborult.”

Az ő szemek villogása meg ezt írja a figyelmes szemlélő elé:

Marad itthon kettő-három nyomorult, Rátok fiúk még az ég is beborult.

A táncban ők sokkal elegánsabbak mint a falubeliek, némely szavukat meg pláne még a bíró uram sem érti meg. Hogy kiművelődtek! mondja büszkén az anyjuk.

Az ám, kiművelték őket — mosolyogja a fiatal jegyző, ki a cselédkönyveket szokta kiállítani.

Bál után nagy karviadók a hölgyek miatt s különféle illuminációk.

Elmúlik a nekünk keserves, nekik pedig boldogságos hét és kezdetét veszi a beszegődés.

A háziasszonyoknak alig van egész éven át nagyobb aggodalmuk, igazgatóságuk és fontosabb ténykedésük, mint a cselédok fogadása miatt előfordulók. Ez étvágyuk, se álmuk nincs addig, míg csak át nem estek e rájuk néző ily fontos dolgon. Ha egyik a másikkal összejön, még csak eszükbe sem jut másról beszélni, mint a cselédokról s ha valamelyik már rendben van, a legiriglyendőbb asszonyok tartatik.

S van is miért aggodniok azoknak, a kik ismert, megbízható és tökéletes cselédre szert nem tettek, mert azok megszínlik egész éven át. Az egyik már annyira civilizálódott, hogy regényit olvas s ezzel természetesen a mosogatót összeegyeztethetők nem tartja;

erre és a vízhozásra tessék egy katlant-álmogatót fogadni. A másik már nagyon hozzá szokott az udvarlatáshoz s a beszegődésnél kikötött akarja, hogy dolgoznak elvégzése után a cselédszoba vizitszobának tekintessék, melyben ő senki által habortva nem legyen. A harmadik akaratos, szófogadatlán, duzzogó és nyelves. A negyedik az útcasajtóban ácsorgó, nyihározó s e mellett gondatlan, ügyetlen és pletykagyár. Az ötödik ostoba, neveletlen és goromba stb. stb. Bizony örülhet, a ki a tökéletest megtalálta!

És most hagyjunk fel a mindszent hetének további esetelésével; tércza-írassal úgy sem változtatunk azon. Így volt és így lesz tán örök időkön át. A lap térczája nagyon kiss becsúli ott, hol egy másforma térczának kell szerepelnie. Ez azon varázserőj hatalom, mely a legnagyobb csorbákat is a legtöbb esetben kiköszörűlni képes. Oh ennek a térczának tartalma sokkal becsesebb, mint a legszellemesebb humorosok! Ezt azonban ép úgy tudják Önök, mint én, ki ezen tércza után azt a másikat vettem elő s csak akkor, miután ennek tartalmából olvastam ki egy gyönyörű részletet: mondhattam el, hogy: van már Kata!

Joszip.

Melyik lesz hát igaz?

(Új auspiciumok a jövő farsangra.)

A hírlapok saját külön tudósítókkal rendelkeznek, nekem meg saját külön titkos kémeim vannak. Ezért vagyok talán olyan félelmes, ártatlan Camédró (nefeje)ts) nevem daczára (talán jobb is volna, ha Ortica (oszlán) lenne a nevem?).

Ezek az én titkos kémeim köszöntöttek be hozzám e szavakkal: „No te neked szegény Camédró ugyan megeset, mint cigánynak a félegyházi vásár! Egyszer akartál életedben igazat mondani, akkor is majd börtök a fejed (— ha ugyan engednéd)!”

— De hát miért? kérdezem meglepetve. A felelet az volt, hogy „megsértettem” (?) a mamákat, a papákat, a férjeket, a leányokat — szóval az egész várost, hogy olyan szomorú farsangot jöveddöttem!

En Istenem, hát miért nem házták kintpadra a kalendárium csinálót, mikor május végére fagyot jöveddöl? Csak a térczairónak nem szabad kellemetlen dolgokat jölni!

No de félre a prókatoroskodással, én szánva-bánva ismerem el bűnömöt: pessimista vagyok, olyan, a ki a fehéret is feketeinek látja s ez az oka annak is, hogy olyan sötét képet rajzoltam a jövő farsangról.

Ezt a hibámat jóvá kell tennem. De hogyan? Miként legyek én most egy pillanat alatt optimista, a ki a feketét is fehérnek látja? Hopp! Megvan!! Most jut eszembe, hogy egy Törökországban járt barátomtól kaptam ajándékba egy ópium-ezigaretta, melyet elszívja a 7-ik egekbe varázsolatik az ember s mindent rózsaszínben lát.

Elővettem a mákony-szivarkát íróasztalom rejtelmes fenekéről; ledőltem a pamagra s rágyújtottam a hetedik mennyországba varázsoló ezigarettra. Félig elszívom; szemem álmodozni kezdenek, fejem nehezül; — — — szemeim becsukódnak — — — repülök — — — repülök — — — fenn vagyok a hetedik égben... szivarkából rózsaszín füst, ebből felleg támad...

Sűrű rózsaszín fellegek közül egy fényesen disztett báterem tűnik elő, melyben azonban ráismertem a kecskeméti kasszinó nagytérmetre. Rózsaszín volt minden: rózsaszín a disztés, rózsaszín a kedv (még az urak öblös pipáiból is rózsaszín füst szállott föl).

A terem tünve volt. Szébbnél-szebb leányok táncoltak, mint a tündérek, mind egyiket rabszolga módra udvarolta körül egy-egy légio fiatal ember, kik úgy látszik öngyilkosságot akarnak elkövetni a sok tánczsal!

Mindenütt öröm és boldogság. De mégsem. Egy ifjú támlógy ki a teremből dült vonásokkal s a mellékterembe ére pistolyt ragad s golyót akar röpíteni agyába. Észreveszik. A gyilkos fegyvert kicsavarják kezéből s szándékának oka felől kérdik. Magából kikelve felel az ifjú: hogyne lennék öngyilkos, mikor az egész farsangon egyetlen egy tourhoz se tudtam jutni, a nyany a tánczólo fiatal ember!

És a mellette álló egyén kezéből hirtelen kikapja pistolytát s mielőtt megakadályozhatnák, szivőbe kergeti a golyót... s ebből patakföld foly a vér... a pistolyból rózsaszín füst túll elő, melyekből felhő képződik s a bál képe elmosódik...

Ide-oda hullámszának a gyönyörű rózsaszín felhők, míg végre kibontakozik egy kecskeméti aranyműves műhelye.

Rózsaszín minden... csak a mester és huzonót legényének arca sápadt. Vevők lépnek be. „Mivel szolgálhatok?” Kérdi a mester. „Arany karikagyűrűt kérek, van készletben?” Kérdék az érkezők. „A készlet két hét óta elfogyott”, sohajt fel a mes-

